

„SMRT ŘEŠÍ VŠECHNY
PROBLÉMY. KDE
NENÍ ČLOVĚK, NENÍ
PROBLÉM,“ PROHLÁŠIL
V DOBĚ PŘÍPRAVY
SOVĚTSKÝCH PROCESŮ
J. V. STALIN.

VII. TRAGICKÝ KONEC

POLITICKÉ VRAŽDY

Přesně podle plánu zahájil předseda Státního soudu v pražském justičním paláci proces s vedením protistátního spikleneckého centra v čele s Rudolfem Slánským. Začalo velké tragické divadlo poválečného Československa a na jeho konci stály politické vraždy. Jako velké politické divadlo bylo jeho autory, režiséry i herci myšleno, připravováno i provedeno. Osm dní se odvíjelo podle předem vypracovaného scénáře před zraky československé i světové veřejnosti.

Státní prokurátor Josef Urválek žaloval Slánského (narozen 1901), Gemindera (1901), Frejku (1904), Franka (1909), Clementise (1902), Reicina (1911), Londona (1915), Löbla (1907), Hajdů (1913), Margolia (1913), Fischla (1902), Šlinga (1912) a Simona (1895) z trestných činů velezrady, vyzvědačství, sabotáže a vojenské zrady. Obžalovací spis měl čtyřicet stránek a Slánský a jeho společníci byli prezentováni jako dávní zrádci komunistické strany a agenti západních zpravodajských centrál. Byli obviněni z toho, že chtěli Československo – po vzoru Jugoslávie – vytrhnout ze sovětského tábora a vrátit ke kapitalismu. Za tím účelem vytvořili druhé centrum moci, připravovali spiknutí, rozestavovali své lidi do vedoucích funkcí, sabotovali politiku socialistické výstavby a spojenectví se SSSR a chystali i k odstranění Klementa Gottwalda a jeho vedení. Zvláště vynikala antisemitská stránka politické koncepce – ze čtrnácti obžalovaných bylo jedenáct židovského původu, jedna pasáž žaloby se zabývala podporou sionistických organizací a na jiných místech podporou Izraele.

Proces probíhal přesně podle scénáře. Prokurátoři a soudcové kladli předepsané otázky, obžalovaní a svědkové odříkávali naučené odpovědi. Ve zvláštní místnosti sledovali průběh procesu Bacílek,